

ק"ז:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמר ר' יהודה אומר לא יתן (אמרו). תזמן ויניח זיל ממוציא (ב) שם לזכר ששחרוריתא. ניב לזכר שזה חסד דלזכר ששחרוריתא דלזכריתא אפי' אם העליף וזל מתקורה פסור וזל נהנה דלז' העלמות ול שכל הנה דזה לא נהנה זה חסד מניש' החסד' ב'ניק' דף ר' ע"א: שם דקא משה רבנו נב"י:

בשלשה מקומות שנה לנו ר' יהודה חבירו שלא מפרתו. אט לומר שהיה חדא לדע"ג דזה הנהגה מיטקו חכמים שלא חייב דאין לו ליהנה ואידך חכמים רבי יהודה א"ל השב"כ דלע"ג דגון קונה בשניי הכא מתקט דלא ליקני כיון שאין מתכוין לגזול ולקנות משום דאין לו ליהנות מממון חבירו שחבירו הביאו מן השוק וטעה בו כדפריש קבוצ' ואי"ת דלפי מצי דס"ד השא"ל דעעמא משום דאקור שהיה מממון חבירו ולא משום דכל המשהה ידו על התחמורה נהי דלא קני בשניי משום שהבעלים טרפו להביאו מן השוק מ"מ לא נהי ליה למימר ידו על התחמורה ואור"י דהמ"ל וילעמעדי א"ג מן הדין לא קנאו בשניי כיון שאין מתכוין לקנות ומיהו מ"מ היה לו ליתן שכר כפי מה ששהנימו נצביעת שחור ורקנא מקני שלא יהנה מממון חבירו וזל מדעמו דהיינו נצביעת השחור שעה שלא מדעמו הלכך ידו על התחמורה וגם משליש שטרו נמי אע"ו דאסתמכתא קינא הכא כיון שאין ו' מתנה גמורה שאין נטמנה בלב שלם חקני חכמים שלא יהנה מלוה הימנו:

אם השבח יתר על הציאה. יצי' בירושלמי פסוק הנחל קמח (ב"ק ד' ק: ד"ה אם): **ל**א יזהו ולא יזהו מא' (אין נראה לר"י פירוש הקונט' שפי' שנבע"ב רוצה למכור את הקרקע דבזה לא קמבעיא ליה דפשיטא דאין יכול למכור שם וסופעד ליה לבנות עליה שם ככלרה ואי רוצה למכור הקרקע לעשות הבית ואין מוכר אלא כה שם לו תבונה הא גמי פשיטא שנבעין ויהי יכול למכרה דלמה לא ימכור כה שם לו זה אלא נראה לר"י דמיייר שרואה בעמ"ב לזרעה ובעל עליה אמר גם אני ארע שגם לי הקרקע מופענד עליה או דלמא מצי א"ל האין אין קין כלום בקרקע אלא לענין העליה בלבד:

ובן בית הבר ב'ו' פ' בקוטרס
דחיי' באחין שחלקו כמו
פגומת דר' יהודה ויצק ולא נשכר
ומשכיר וקצת קשה דמשמע דמדלגני
הבא וזשומל בגמר דחיי'
נשכר ומשכיר דומיא דהיא דלגני
לעיל ועוד אי באחין שחלקו מוטל על
האחון לבנות חלקיה אחי אנצרי'
לנאומי' הניט דלגני נפחת העניינ'
נשכר ומשכיר לוקמה באחין שחלקו
וחי האי וכן אנפחת העניינ' לעיל
קאי אחי הפסיק ביניהם ולא דמי':
ומי

ממנו שכן נחמין להשבר: להרבות
אח העליון לעלות ועוד שהנחמין חזק
המחמין על כובדו מתחמין מעבד עליו
ששמים הם ובעל הקרקע רואה למח
הבוריות צ"ב צמח (דף ע"ב:) כמה מ
יומים וגינה אחת על גבי שחקק את
הבד זה גינה ונפתח גגו של בית
מחלשם דמאי הוא ליה למיעבד אטוס

הבית והעליה פרק עשירי בבא מציעא

אסור לאדם שיחנה ממנו
שמן הדין היה נראה
זה לא חסר אפי' הכי
ממנו חזירו שלא מדעו

גמ' אמר ר' יוחנן בשלשה מקומות שנה לנו רבי יהודה אסור לאדם שיהנה מממון חבירו חרדא הא דתנן איידך מה היא דתנן ^אהנותן צמר לצבע לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נותן לו דמי צמר רבי יהודה אומר ^באם השבח יותר על ההוצאה נותן לו היציאה ואם ההוצאה יתירה על השבח נותן לו את השבח ואיידך מאי היא תנן ^גמי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו ואמר לו אם אין אני נותן לך מכאן ועד זמן פלוני תן לו שטרו הגיע זמן ולא נתן רבי יוסי אומר יתן רבי יהודה אומר ^דלא יתן ^האמאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה הכא אלא משום ^ודאיכא שחרוריתא אי נמי לצבוע לו אדום וצבעו שחור משום דקא נמי שפרע מקצת חובו נמי הוי אסמכתא ושומעין ליה לר' יהודה דאמר ^זלא קני אמר רב אחא בר אדא משמיה דעולא יתחתון הבא לשנות בגויל שומעין לו בגוית אין שומעין לו בכפיסין שומעין לו בלבנים אין שומעין לו לסכך בארזים שומעין לו בשקמים אין שומעין לו למעט בחלונות שומעין לו להרחיב בחלונות אין שומעין לו להגביה אין שומעין לו למעט שומעין לו יעליון שבא לשנות בגוית שומעין לו בגויל אין שומעין לו בכפיסין אין שומעין לו בלבנים שומעין לו בארזים אין שומעין לו בשקמה שומעין לו לרבות בחלונות שומעין לו למעט בחלונות אין שומעין לו להגביה אין שומעין לו למעט שומעין לו אין לו לזה ולא לזה מאי ^ח(תניא) אין לו לא לזה ולא לזה אין לו לבעל עלייה בקרקע כלום) תניא רבי נתן אומר ^טיתחתון בגויל שני חלקים והעליון שלישי ואחריו גוממרים תחתון גומל שלשה חלקים והעליון גומל רביע אמר רבה נקוט דרבי נתן בידך ^ידדיינא הוא ונחית לעומקא דדינא קא סבר בכמה מפסיד עלייה בבית תילתא הלכך איתיה תילתא: **מתני'** יוכן בית הכד שהוא בנוי בסלע וגיעה אחת על גביו ונפתח הרי בעל הגיעה יורד וזורע למטה ועד שיעשה לבית ברו כיפין ^{יא}הכותל וההאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו פטור מלשלם נתנו לו זמן לקון את האילן ולסתור את הכותל ונפלו בתוך הזמן פטור לאחר הזמן חייב ^{יב}מי שהיה כותל סמוך לגינת חבירו ונפל ואמר לו פנה אבניך ואמר לו הגיעך

נעם. ממעט חזק הבנין והעליון מעבד עליו: להנביא
הגבוה: עליון שכל לשונם וכו'. טעמה דכולהו שומעין
המתחמון אינו חושש אם תפול החומה שמן המקרה ולת
הקרקע: מאי. איזה ליה לבעל העליה הקרקע או
די שטח. ימי קומתה או ממחרת ליפול מחמת משא
בסלע תחתיה כגון כיפה והיה גימחו למעלה וזית
ד שטח מקום וירעמו של העליון: כיצין. ארקולו"ט.
זוא: נעם וזמן. שראוהו כ"ד שהיה טעה ואמר לו

מסורת הש"ס

(א) ב"ק לה. ק: קב. לעיל
עמ: ע"ו ו: (ב) ב"ב קסח.
מדרש ח: (ג) [לעיל עו.
וש"נ, (ד) [לעיל סו. וש"נ]
(ה) רש"ל ת"ו בשם הרא"ש
אבל הרי"ף גרס לה,
(ו) [ב"ק לטו. נג.], (ז) שם ו:
(ח) ס"ח חזקים, (ט) [זה לא
חסר כלל], י' [פירשתי
בשם ירושלמי כלל].

לעזי רש"י

ארקול"ט. קמרון. כיפה.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones